

[Nina Andersen.]

3 mill. kr. af de midler, som er indkommet ved landsindsamlingen „Danmarks U-lands-hjælp“, og endelig den danske stat, som altså forudsættes at bære driftsudgifterne foreløbig i 5 år med de nævnte 11 mill. kr.

Som naturligt er, fandt der derefter en forhandling sted med Verdenssundhedsorganisationen, som accepterede forslaget, ja, jeg tror endda, man i Genève var meget glad for det. Derefter måtte planen naturligvis forelægges FN, d. v. s. først chefen for FNs civile operationer i Congo. Årsagen hertil er, at FNs sikkerhedsråd og generalforsamling har vedtaget, at al hjælp udefra til Congo foreløbig skal kanaliseres gennem FN. Også herfra kom der en godkendelse.

Endelig er der forhandlet med den congolesiske regering, og resultatet heraf er et udkast til aftale mellem regeringerne i Congo og Danmark. Det samarbejde kan naturligvis kun glæde, og det samme gælder det fastsatte princip om, at de congolesiske myndigheder fra begyndelsen af deltager i hospitalets drift ikke blot ved at stille hospitalsbygningerne til rådighed, men også ved at overtage en række driftsomkostninger, herunder først og fremmest udgifterne ved kur og pleje af patienter og aflønning af congolesisk personale. Denne form, som også er anvendt af visse af FNs underorganisationer, synes mig at være ideel; landet og befolkningen får herved andel i og medansvar for planens fortsatte gennemførelse, når Danmark har trukket sig tilbage, og vænnes ved dette samarbejde gradvis til selv at kunne forestå driften.

Det må vel allerede nu ses i øjnene, at den foreslåede 5 års periode kan blive for kort til, at såvel de økonomiske som de menneskelige muligheder for at drive hospitalet videre alene fra congolesisk side vil være til stede efter denne periode. Men det må man naturligvis komme tilbage til til sin tid. Der kan jo også tænkes en gradvis afvikling af dansk finansiering og medansvar gennem en periode efter den første 5 års periodes udløb.

Jeg har noteret mig, at der bliver et samarbejde med universitetet i Leopoldville derved, at et antal medicinske studenter vil blive modtaget til klinisk undervisning og praktikanttjeneste. Det kunne være

interessant at vide, om der også på anden måde vil finde et samarbejde sted med universitet eller andre institutter i Congo.

Der dukker naturligvis også en række andre spørgsmål op: hvad forstår man ved sygeplejersker? Vil det være muligt at få et tilstrækkeligt antal congolesiske kvinder til at melde sig til denne gerning, eller må man regne med, at elevstaben vil komme til at bestå af både mænd og kvinder? Jeg går ud fra som givet, at man udelukkende regner med kvinder til jordemodergerningen, selv om jeg ved, at denne i mange oversøiske lande udføres af mænd.

I den højtærede ministers fremsættelsestale ser jeg, at man kun regner med 1 års uddannelse af narkoseteknikere og røntgenteknikere. Man må vel her gå ud fra, at det er allerede uddannede personer, som vil kunne klare sig med denne forholdsvis korte uddannelse.

Lad mig for øvrigt i denne forbindelse sige at jeg også er vældig glad for, at man skriver i bemærkningerne til lovforslaget, at man vil uddanne instruktionspersonale af congolesisk nationalitet, således at disse kan overtage instruktionen af andre; derigennem lægger man med det samme en linje for et fortsat uddannelsesarbejde, for naturligvis vil de, der kan blive uddannet gennem de 5 år eller måske over en lidt længere periode, ikke kunne dække det vældige behov, der synes at være for uddannet personale i Congo.

Det fremgår ikke af de foreliggende oplysninger, hvor stort det danske personale skal være, og hvorledes det bliver fordelt på de forskellige kategorier, og det vil jeg også, hvis det er muligt, gerne have oplysning om.

Da Røde Kors har en væsentlig andel i og medansvar for planen, vil jeg spørge, om man kan regne med, at uddannelsesområdet udvides til også at omfatte uddannelse til det, man vel kan kalde traditionelle Røde Kors-medarbejdere, f. eks. ved samariterkursus o. lign.

I denne forbindelse er jeg i øvrigt interesseret i at få at vide, om man har planer om at søge at skabe forbindelse mellem det danske personale og befolkningen i Leopoldville. Her tænker jeg på den nytte, det kan have, at danskerne ikke lever som et frem-